

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4999/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник Биљана Пантић Пиља, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2163/22 од 27.09.2022. године, у седници одржаној 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2163/22 од 27.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неодозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2163/22 од 27.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1528/20 од 10.02.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде за период од 01.08.2017. године до 30.10.2020. године, исплати новчане износе са законском затезном каматом, ближе наведене у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, преко досуђених, а до тражених износа на име мање исплаћене зараде тужбени захтев тужиоца је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2163/22 од 27.09.2022. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Побийана пресуда је у складу са правним ставом израженим у одлукама Врховног касационог суда о императивној примени Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зараде и других сталних примања код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“, бр. 116/14, у примени од 01.11.2014. године) и о томе да се минимална цена рада, прописана законом, не може користити као основица на коју ће се применити коефицијент из уговора о раду у ситуацији када је зарада која је тужиоцу обрачунавана и исплаћивана у спорном периоду била виша од тадашње минималне зараде, имајући у виду да је предмет тражене правне заштите накнада штете због обрачуна зараде тужиоцу у периоду важења горе наведеног Закона.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије против преосталог дела другостепене пресуде, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је суду поднела дана 30.07.2020. године, а вредност предмета спора је 39.365,20 динара.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, што је овде случај, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Како састав одговора на ревизију није трошак који је неопходан за вођење парничног поступка, то је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, о чему је одлучено као у ставу трећем изреке, применом члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Марина Милановић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**